

Ut drag KF Delegering

Motorferdselloven

§ 4 Tillatelser med hjemmel direkte i loven

Kommunestyret -> Planutvalget

§ 4a Forskrift om bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag

Kommunestyret -> Rådmann -> Rådmannen i Gausdal v/leder landbrukskontoret i Lillehammer-regionen

Planutvalget: All myndighet i hht § 4a 2. ledd, gjelder også Forskriftens §§ 5, 5a, 5b, 6 og 7 (vilkår).
Leder landbrukskontoret ivaretar rapporteringen: § 7, 4. ledd.

§ 4a Forskrift om bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag

Kommunestyret -> Planutvalget

Planutvalget: All myndighet i hht § 4a 2. ledd, gjelder også Forskriftens §§ 5, 5a, 5b, 6 og 7 (vilkår).
Leder landbrukskontoret ivaretar rapporteringen: § 7, 4. ledd.

§ 5 Generelle tillatelser etter vedtak

Kommunestyret

Kommunestyret: Forskriftshjemmelen. Planutvalget: Myndigheten etter lokal forskrift 28.11.1991, nr 772 §§ 4 og 5

§ 5 Generelle tillatelser etter vedtak

Kommunestyret -> Planutvalget

Kommunestyret: Forskriftshjemmelen. Planutvalget: Myndigheten etter lokal forskrift 28.11.1991, nr 772 §§ 4 og 5

§ 6 Tillatelser etter søknad

Kommunestyret -> Planutvalget

PU-sak 84/17, møte 07.11.2017.

Lov om motorferdsel i utmark og vassdrag – Planutvalgets evaluering av overføring av ansvarsområdet

- Innspill – merknad fra Fjellstyret v/Edgar Enge, tas med videre i evalueringen.

Evalueringsstemaer:

1. Saksutredningene

- Saksutredningene er godt utarbeidet, saklige og gode begrunnelser fra administrasjonen.

2. Råd og veiledning utover saksutredningene

- Råd og veiledning, nyttig at saksbehandler er til stede på møtene. Får raskt avklart evt. uklarheter.

3. Saksbehandlingstid

- Flere søknader kommer i siste liten. Kommunen bør vurdere om at det skal innføres en søknadsfrister for generelle søknader? F.eks. at det settes tydelige frister før ulike sesonger. Eks. to søknadsfrister i året. Før vintersesong og barmarksesong?
- Mtp. innføring av søknadsfrist – her må kommunen være litt åpne for de som ikke pleier å søke, de som søker kun en gang
- Tydeligere ovenfor enkelte søkere (de faste) at de må søke tidligere, inkl. avklare traseer. Mtp. at sakene behandles av planutvalget og de har møte 1. gnag per mnd.

4. Andre tema

- De som ferdes i mye fjellet har ikke opplevd/registrer ulovlig kjøring i fjellet.
- Det er observert noe merkelig kjørespor i fjellet.
Kommentar fra landbrukskontoret: Opplysninger om merkelige kjørespor var oppe i et tidligere møte og Landbrukskontoret undersøkte om Oppsynet hadde kjennskap til dette, noe de ikke hadde. Ellers informerte Landbrukskontoret om at det foretas registrering av jerv i Øyerfjellet utover vinteren og at disse registreringene foregår utenfor vanlige traseer.

Eli Eriksrud

Fra: Edgar Enge <edgar.enge@fjellstyrene.no>
Sendt: 7. november 2017 09:58
Til: Eli Eriksrud
Kopi: Arne Finn Brekke
Emne: Motorferdsel i utmark

Leder i Planutvalget Arne Skogli har bedt meg sende noen synspunkter på kommunens håndtering av saker etter lov om motorferdsel i utmark. Dette i all hast:

Det er ikke viktig for fjellstyret hvem i kommunen som skriver disse sakene. Det viktige er hvordan det blir gjort, og det er hva vi har synspunkter på.

I Øyer har det tradisjonelt vært god kontakt mellom kommunen og fjellstyret/fjelloppsynet om disse sakene. Dette er en del av årsaken til at omfanget av ulovlig motorferdsel er lavt. God regulering av motorferdselen er også i fjellstyrets interesse.

Vi er likvel ikke fornøyde med måten sakene blir håndert på i dag, og våre innvendinger kan sammenfattes slik:

De aller fleste sakene angår statsallmenningen. De fleste sakene er kurante, men ikke alle. Vi mener fjellstyrets og fjelloppsynets lokalkunnskap bør inn som et viktig element i saksbehandlingen og beslutningsgrunnlaget, før sakene avgjøres av kommunen. Slik var det da også alltid før, kommunene saksbehandler ringte alltid til undertegnede om det var saker hun trengte mer kunnskap om. Slik er det ikke lenger.

Samtidig - etter en lovendring i 2015 - har fjellstyret fått myndighet til å gi grunneiers tilatelse til motorferdsel. Jeg mener dette gjør fjellstyret til en part i saken.

Når kommunen får søknader om motorferdsel i utmark som berører allmenningen, bør sakene håndteres slik:

Når søknaden er registrert i kommune, sendes de til fjellstyretkontoret for uttalelse. Vi vil da lage en uttalelse og en vurdering av søknaden, basert på den lokalkunnskap vi besitter. Samtidig, dersom saken er kurant, vil vi gi grunneiers (Fjellstyrets) tillatelse. Begge deler kan tas inn i saksframstillingen, og vi oppnår med dette to ting:

- Saken blir best mulig opplyst
- Grunneiers tillatelse vil framgå av vedtaket/saken, og søker slipper å henvende seg til fjellstyret på egen hånd. Altså en forenkling.

Sakene kan sendes over på e-post. Normalt vil vi kunne svare på kort tid, og saken blir ikke forsinket. Dette er helt i tråd med praksisen i andre kommuner jeg kjenner til, f.eks. i Ringebu.

Jeg vil tilføye at de formuleringer som brukes som standard i kommunen vedtak i dag ikke er korrekte, vanligvis står at: "Søker er selv ansvarlig for å innhente grunneiers tillatelse til kjøringen, jf § 10 i motorferdselloven". Grunneier i statsallmenningen er Statskog SF. De har ingen myndighet overfor motorferdsel, det er det fjellstyret som har. Altså en feilinformasjon i kommunens vedtak, som av og til fører til misforståelser og ekstra arbeid.

Jeg mener at fjellstyret rent formelt etter forvaltningsloven har krav på å bli behandlet som en part. Jeg har tillit til at det er i alles interesse å ha en enkelst og best mulig håndtering av disse sakene.